

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. V. Š.**, zastúpeného JUDr. M. R., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, v konaní o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. KaVSÚ – 8 - 20/2006-OdSS z 8. marca 2006 v spojení s rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65101025353502/8-VÚSZ/DO2 z 8. novembra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 223/2006-28 z 26. augusta 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 223/2006-28 z 26. augusta 2008 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave z 8. novembra 2005 o znížení výsluhového dôchodku žalobcu na sumu 14.946,-Sk mesačne.

Krajský súd vo svojom rozsudku dôvodil tým, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru 31. decembra 2003 a služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku patriacu za rok 2003 mu bol vyplatený v roku 2004. Súd nepovažoval za rozhodujúce, že nevyčerpané dni riadnej dovolenky patrili žalobcovi za rok 2003, pretože nárok na kompenzáciu v podobe služobného príjmu za tieto dni nevyčerpanej dovolenky nevznikol žalobcovi v rozhodnom roku 2003, ale až v roku 2004. Z toho dôvodu sa pre účely výpočtu

výsluhového dôchodku žalobcu nebolo možné zohľadňovať služobný príjem za nevyčerpané dni riadnej dovolenky za rok 2003.

Proti rozsudku súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že žaloba a jej dôvody spočívajú na celkom inom právnom základe a dôvode, akým sa súd prvého stupňa zaoberal. Zdôraznil, že zrušenia rozhodnutia žalovaného sa nedomáhal z dôvodu, že mu nebol do vymeriavacieho základu na určenie výsluhového zabezpečenia zahrnutý aj príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku za rok 2003, ale domáhal sa ho z dôvodu, že správny orgán nelogicky a matematicky nezmyselne vypočítal a stanovil základ pre výpočet dávky výsluhového zabezpečenia. Základné pochybenie správneho orgánu videl v tom, že tvrdí, že služobný príjem za výkon služby aj služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku boli vyplatené za 365 dní. Správny orgán nesprávne sčítal sumu služobného príjmu so sumou príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku a tento súčet vydell číslom 365, hoci každý z týchto príjmov bol dosiahnutý za iný počet dní. Suma služobného príjmu za nevyčerpanú časť riadnej dovolenky závisí na počte dní, za ktoré bol tento príjem preplatený (§ 119 zák.č. 370/1997 Z.z.), a preto počet dní v rozhodujúcom kalendárnom roku v žiadnom prípade nie je totožný s počtom dní výkonu služby. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.) ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré jeho vydaniu prechádzalo, v medziach podaného odvolania v súlade s § 250j ods.1 O.s.p. v spojení s § 212 ods.1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania s poukazom na ustanovenie § 250ja ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu krajského súdu zistil, že žalobca v žalobe nenamietal nezapočítanie služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku do vymeriavacieho základu na výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka (ďalej len „vymeriavací základ“). Pokiaľ sa preto krajský súd v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jemu predchádzajúceho rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zaoberal otázkou započítania služobného príjmu za nevyčerpanú časť riadnej

dovolenky do vymeriavacieho základu, konal tak mimo rozsahu a dôvodov žaloby (§ 250j ods. 1 O.s.p.).

Zo žaloby vyplýva, že žalobca nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia, videl v spôsobe výpočtu sumy výsluhového dôchodku v rozpore s ustanovením § 98 ods. 3, 4 a 5 a § 60 ods. 5 zák.č. 328/2002 Z.z.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že krajský súd sa zákonnosťou určenia výšky výsluhového dôchodku nezaoberal, pričom otázka, či použitý spôsob výpočtu výsluhového dôchodku zodpovedá namietaným ustanoveniam je pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia o znížení výsluhového dôchodku podstatná.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd nepreskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného v medziach žaloby, a preto jeho rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250ja ods.3 v spojení s § 221 ods.1 písm. h/ a ods.2 O.s.p.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu preskúmať rozhodnutie žalovaného v medziach žaloby, pričom v novom rozhodnutí znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová